

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. O. spol. s r.o.**, K. C., X., IČO: X., zastúpeného JUDr. K. J., advokátom, P., X., proti žalovanému: **Ing. A. K. – S.**, A., X., zastúpenému JUDr. E. S., advokátkou, K., X., o zaplatenie 13 347,40 Sk s prísl., vedenej na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 11 Cb/26/2003, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob/151/2005-138 zo dňa 28. februára 2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho advokáta 1114 Sk náhrady trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 13 347,40 Sk s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,8 %, a to zo sumy 28 909,40 Sk od 6. novembra 2002 do 17. apríla 2003, zo sumy 13.347,40 Sk od 18. apríla do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Taktiež uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 33 058,80 Sk a zaplatiť trovy štátu vo výške 1200 Sk, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovaného, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu zamietne, rozsudkom zo dňa 28. februára 2006 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti istiny a úroku z omeškania potvrdil

a v časti výroku o trovách konania rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia vyplýva, že predmetom konania bolo zaplatenie ceny za objednanú opravu motorového vozidla žalovaného, ako i jeho vyprostovanie a dovoz do sídla žalobcu v celkovej výške 28 909,40 Sk, z ktorej žalovaný uznal náklady na materiál vo výške 8767,60 Sk a 1/3 vykonaných prác spolu s DPH, čo aj pred podaním žaloby žalobcovi uhradil v celkovej výške 15 562 Sk. Žalobca preto v tejto časti zobral žalobu späť a súd konanie v tejto časti zastavil v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p., teda predmetom konania bolo zaplatenie zvyšku pohľadávky, t. j. 13 347,40 Sk s príslušenstvom. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca opravu žalovanému vyfakturoval, na základe čoho žalovaný za použitý materiál riadne zaplatil, zaplatil tiež 1/3 z prác vykonaných na predmetnej oprave. Neuhradil 2/3 prác na vykonanej oprave a neuhradil ani ďalšie náklady, ktoré žalobcovi vznikli s vyprostovaním predmetného vozidla, s prekládkou tovaru a odtiahnutím tohto vozidla.

Napriek rozdielnej právnej kvalifikácii, že v danom prípade sa jednalo o bezdôvodné obohatenie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď bol tohto názoru, že žalobca objednané dielo vykonal, avšak žalovaný za opravu nezaplatil. Z toho dôvodu správne súd na zvyšok ceny prác na vykonanej oprave žalovaného zaviazal, taktiež správne súd zaviazal žalovaného aj na náklady, ktoré žalobcovi vznikli s vyprostovaním predmetného vozidla, s prekládkou materiálu, ako i s odtiahnutím vozidla, ako to správne súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí konštatoval. Odvolací súd sa iba nestotožnil s právnou kvalifikáciou súdu prvého stupňa o bezdôvodnom obohatení. Nejednalo sa o bezdôvodné obohatenie, nakoľko v prvom prípade sa jednalo o kúpnu zmluvu, čo medzi účastníkmi sporné nebolo, pritom pri zodpovednosti za vady kúpenej veci, resp. vady diela sa obdobne používa zodpovednosť v zmysle kúpnej zmluvy, avšak v danom prípade nebolo preukázané, že by si žalovaný uplatňoval u žalobcu vady zo zle vykonaného diela, nepostupoval v zmysle záručných podmienok, a preto je povinný za prácu vykonanej opravy zaplatiť tak, ako si ju žalobca vyúčtoval. Vzhľadom na to, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd správne zaviazal žalovaného i na zaplatenie úroku z omeškania. Preto odvolací súd rozsudok prvého stupňa v časti istiny a úroku z omeškania z jeho vecne správnych

dôvodov podľa § 219 O.s.p. potvrdil. V časti výroku o náhrade trov konania odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil z dôvodu nesprávneho vyčíslenia náhrady trov konania.

Voči tomuto rozhodnutiu podal včas dovolanie žalovaný. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237, písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa z iného právneho dôvodu, vychádzajúceho zo skutočností, ktoré neboli žalobcom tvrdené pred súdom prvého stupňa a prvostupňový súd sa nimi vo svojom rozhodnutí nezaoberal. Žalovaný preto nemal možnosť sa k novým právnym záverom vyjadriť, ani predložiť relevantné dôkazy, čím bola porušená zásada dvojinstančného konania a tým mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, v ktorom uviedol, že žalovaný riadne nereklamoval poruchu vozidla, mu bolo predložené až na pojednávaní pred odvolacím súdom, preto sa s ním nemohol riadne oboznámiť, ani sa k nemu vyjadriť. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom potvrdzujúcom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podaním doručeným dovolaciemu súdu dňa 13. novembra 2006 sa k dovolaniu vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že prípustnosť dovolania ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. neobstojí. Prvostupňový súd žalobe vyhovel na základe ustanovení § 536 ods. 1 a § 610 Obchodného zákonníka, rovnako ako odvolací súd. Rozdielna právna kvalifikácia odvolacieho súdu sa týka iba právneho názoru prvostupňového súdu uvedeného spoločne s dôvodmi, ktoré ho k nemu viedli. Nešlo teda o potvrdenie prvostupňového rozhodnutia z iného právneho dôvodu. Odvolací súd vychádzal zo skutočností, ktoré boli žalobcom tvrdené už pred súdom prvého stupňa, o čom svedčia vyjadrenia žalobcu (napr. výpoveď na pojednávaní zo dňa 9. septembra 2004). Tvrdí, že žalovaný mal dostatok príležitostí vyjadriť sa ku všetkým skutkovým okolnostiam predmetu sporu, ako aj k jeho vyjadreniu k odvolaniu, ktoré bolo založené v spise osem mesiacov pred odvolacím pojednávaním. Listom z 27.2.2006, ktorý založil do spisu na pojednávaní, iba precizoval dovtedajšiu argumentáciu. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol a zaviazal žalovaného na náhradu trov dovolacieho konania z titulu právneho zastúpenia žalobcu za toto vyjadrenie v sume 950 Sk a k nemu prislúchajúci režijný paušál 164 Sk v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1), prejednal vec podľa § 242 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Bez ohľadu na to, či odvolací súd rozhodol rozsudkom alebo uznesením, pripúšťa ustanovenie § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. dovolanie proti jeho rozhodnutiu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných, v ňom taxatívne vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, zákonom predpísaného spôsobu začatia konania, prekážku veci právoplatne rozhodnutej veci alebo už prv začatého konania, odňatie možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Žiadnu z vymenovaných procesných väd nezistil dovolací súd, hoci žalovaný svoje dovolanie opieral o ust. § 237 písm. f/.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 nie je daná tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd v tomto ustanovení uvedenu, ale je prípustné len vtedy, ak rozhodnutie skutočne takouto vadou aj trpí. Ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie nie je niektorou z uvedených väd postihnuté, dovolanie odmietne, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Tvrdené skutočnosti žalovaným, že nemal možnosť k novým právnym záverom sa vyjadriť, ani predložiť dôkazy na objasnenie skutkového stavu, neobstojí. Zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom zo dňa 28. februára 2006 vyplýva, že vec bola riadne prejednaná za osobnej účasti žalovaného aj jeho advokáta, obaja mali možnosť, ktorú aj využili, vyjadriť sa k veci a po zhodnotení všetkých dôkazov bol vyhlásený rozsudok tak, ako je to uvedené vo výroku dovolaním napadnutého rozsudku.

Žalobca sa k odvolaniu vyjadril podaním z 1.7.2005, ktoré síce doplnil ďalším podaním z 27.2.2006, na ktoré poukázal žalovaný, ale v ňom len bližšie rozvádza dôvody, pre ktoré nemohlo ísť o záručnú opravu. Odvolací súd pritom vychádzal zo skutkového stavu, ako ho zistil súd prvého stupňa, a jeho právne posúdenie sa líšilo len v tom, že medzi účastníkmi vznikol záväzkový vzťah, preto nešlo o pohľadávku z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ale o zaplatenie ceny. Tak bola napokon pohľadávka uplatnená podanou žalobou, nešlo teda o žiadnu novú skutočnosť, ani o vydanie rozhodnutia na základe nových dôkazov, keď na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 29.4.2005 boli účastníci poučení podľa § 120 ods. 4 OSP a nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. V zmysle uvedeného teda neobstojí žalovaným tvrdený záver, že rozhodnutím odvolacieho súdu bola porušená zásada dvojinštančnosti konania.

Po zistení, že v prejednávanej veci nie je daný dôvod zakladajúci v zmysle uvedeného ustanovenia prípustnosť dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, skúmal dovolací súd, či nie sú splnené zákonné podmienky stanovené Občianskym súdnym poriadkom osobitne pre prípad, že dovolanie smeruje proti rozsudku. Pretože nejde o zmeňujúci rozsudok, ani o prípad, že by odvolací súd nerešpektoval právny názor dovolacieho súdu, ani odvolací súd vo výroku svojho rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania, dovolanie nie je prípustné ani podľa do úvahy prichádzajúcich ustanovení § 238 ods. 1, 2 a 3 OSP. Vzhľadom na výšku uplatňovaného peňažného plnenia by napokon dovolanie v tejto veci ani z týchto dôvodov nebolo prípustné v zmysle § 238 ods. 5 OSP.

Keďže v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, odmietol ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na právnu úpravu dovolacieho konania nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 4 OSP tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. marca 2008

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: